

MARIJIN

Nevtepeno poprijeta

Pobožen mesečen list. Prihaja na spomin petdesetletnice l. 1904. dec. 8. obhajane, na je za versko rešnico razglašeno Marijino nevtepeno poprijetje. Vrečuje ga z dovoljenjem višje cerkvene oblasti, štero je dano od vč. Vikarijata

LIST

Devica Marija.

v D. Lendavi pod št. P. H. 48/1920.
Klekl Jožef, vp. pšeb. v Črnsvočih,
Prekmurje. Cena dobrovoljna podpora.
Više štirjezero svetih meš rosi milosti
na naročnike.

Naročnikom.

Kalendar smo dali v štamp. Bo najmenje dvakrat tak veliki kak lani. Okoli 20 jezero koron moremo za njega plačati. Marijina Lista štamp i razposiljanje košta vsaki mesec 800 koron zvñn papira. Papira čistoga kila košta brez voznine 15 koron. Pri ednom M. Listi ga 40 kil porabimo, to je 600 K papira za en list. Listi nas tak bodo blizu 10.000 koron koštali do novoga leta. *Treseti jezero koron podpore moremo nabrati, te račune leno sklenemo.* Za podpore pobiranje določimo Marijin mesec oktober, mesec sv. Rožnogavenca, v šterom se brezplačno opravi *petnajset svetih meš za darovnike i njihove živoče i pokojne domače.* Od sirot ne prosimo podpore nego molitve. Kemi več podpore nabereimo tem falejši do kalendara, najrej bi bili da bi je teliko nabrali, ka bi je vsem naročnikom mogli brezplačno do rok dati. Sirotam je pa vsakojački brezplačno damo. Novine do zdaj tudi polstrani vekše dva meseca, naročnine ne bomo zato zdignoli na podporo se naslanjamo, to prosimo od vseh ki so jo mo goči dati i ki nosijo v svojem srci dobro voljo, da podpirajo Kristušovo kraljestvo na zemlji. Te Marijin mesec, prosimo Vas, dragi širitelje, naberte podporo, ka *što z dobre vole da pa nam jo dpošljite do Vsehsvecov najkesnej do rok.* Okoli Vsehsvecov bi Vam najprej že radi kalendar dali do rok. Marija vas vodi vse!

Vredništvo.

Marijino nasledivanje.

Što samoga sebe preveč lübi, on se sam sebi najbola nevarno prilizavle.

Drago dete — tak pravi Marija — ali si ne čülo že večkrat z evangelija reči mojega božega Sinu:

— Što na tont sveti svoje zemelsko življenje prevec lübi, on je zgübi, što je parzametavle, on si je bñ obdržao za večnost.

Te reči večno Resnice ne smeš kak inadi razmeti, kak ravno trebe, pa si prizadevli, ka se poglobiš kembole v njihov pravi pomen.

Svojo dñšo nizmre, svojo jedino, drago pa nemrtelno dñšo moreš tak jako lübiti, ka njeno zveličanje ne smeš spraviti v pogübelnost z niednim grehom.

Moj boži Sin prepovedavle s svojimi pomemljivimi rečmi, ka bi sebe lübili prek mere. To je tista lübezen, ka jo on prepovedavle, s šterov clovek lübi sam sebe, ne zavolo Boga pa zavolo nemrtelne dñše, nego, zavolo svojih čüstvenih nagonov pa zavolo grešnih poželenj.

Drago dete, čiravno ka sam mela vse bože milosti pa sam zaistino znala, ka Bog mi naveko dopadenje nad menov — sem se sebi zato ne prilizavala, sam ne bila gizdava, pa sam si ne prizadevala, ka bi se drugim dopala.

S svojim telom sam se, z ozirom na svet, jako malo bri gala. Samo na deviško čistost sam pazila. Čiravno ka sam z lepimi telovnimi lastnostmi bila nadeljena, sam zato prti sebi bila vsigdar ostra pa nečamurna, ne popuštiva i malikotna.

Vsakojački sam pa bila z

zavesti svoje bože materinske dostojnosti. Znala sam, ka sam s tem podignjena ober vseh lüdi. Pa sam zato li ostala skrovna pa ponizna, pa sam se s tem čerezrednim dostojanstvom ne prilizavala sebi.

Sama sebe sam za tak malo držala, kak či nikaj ne bi bila vredna. Čiravno ka sam bila boža Mati, sam se zato li držala vseli tak, kak najponiznejša službenica gospodnova, pa sam z najveksov vdanostjov poklekala pred njegove noge.

Drago dete, gojitev lübezni do samoga sebe je koren pa podlaga vsega lagojega pa slaboga.

Što samoga sebe preveč lübi, on se hitro vda grešnim poželenjom. Prilizavle se nim, pa ka bi svoja čüstva esče bole dražo, si dovoli vsa, esče prepovedane nasladnosti tudi.

Taksi pomilüvanja vreden prilizavec drugo ne čini, kak ka njemu dobro dene, njegova dñša pa trpi ravno zavolo tega velko škodo.

Trpljenja, težav, križov, sramote, ponizanja, preskušanja, betega pa vseh zemelskih neprijetnosti se boji, ki sebe lübi.

Ne pozna poti, štera pela v nebesa pa v večno blaženstvo, štera je puna trnja; samo po tistoj cesti šče hoditi, štera pela v večno pogübljenje.

Gde se naseli pa dobi oblast te stari sovražnik potrplivosti pa jakosti, tam išče telo pa čütna poželenja samo posvetne nasladnosti, dñša pa zgübi večno življenje.

Vsa prizadevanja svetcov so mela te namen, naj je je stalo to tudi kakkoli velke težave, naj b

se oslobodili toga, ka bi ljubili sami sebe, pa gda se njim je to posrečilo, so prestali največje skušnje svetosti pa jakostnoga življenja.

Drago dete, nikaj ne vervli takšoj lubezni, štera se nanaša na samoga sebe! Ne vervli njoj, kakšé bi se ti prilizavala! Ešče kembole se ti prilizavla, tembole ti laže, ti njoj pa tembole nikaj ne vervli!

Bodi preverjeno, ka ona nema njednne istinske reči, pa si samo to prizadevle, ka bi ti oropala jakosti, pa bi ti spravila v nevarnost dušo!

Što takšo lubezeu zevsema zavrže pa jo daleč vkraj preženo, oh odstrani vse duševne nevarnosti, zato ka z lubezdi do križa pa do razpetoga Jezusa zavrže vse vugodnosti svojega tela pa vse prijetnosti čustev.

Pobožne duše, štere se samo Bogi ščejo dopadnoti, dobro znajo, ka je neredna lubezen do samoga sebe svražnik jakostnogi življenji, pa ka se osnovna načela te lubezni protivijo božim zapovedam.

Što telovna pa čitna poželenja zažvaluje pa si prizadevle, ka bi je zatro, pa vse tisto, ka je neprijetno, nevugodno pa težavno, zna prenašati mirno, potrplivo pa vdano, tak kak je prenašao vse na križ razpeti Jezus, — takšega lubezen do samoga sebe nemre premotiti.

Drago dete, včini vseli ravno nasprotno tistomi, ka bo ti naračala takša samolubezen, štera je tvoj odločen sovražnik.

Ta je najmre sterala tudi naše prve roditele s paradižoma, gda sta z neredne samolubavi takšiva štela postati, kak je Bog, pa gda sta poslušala na takšo samolubezen i sta jela s prepovedanoga sada, po šterom grehi sta zapravila nemrtelnost celomi človečemi rodi, pa sta njemi spravila smrt.

Zametavli pa odürjavli zato, drago dete, vse tisto, ka se teli dopada, pa ka se prilizavle čustvom. Trpinči svoje telo pa zaž-

valuj slaba poželenja, neredne strasti, naj ne zavlada nad tebov samolubav i čustvenost, nego naj zavlada Bog, trezna pamet pa dušnavest.

Drago dete, nasleduj Marijo!

• V k. •

Velika moč svetoga rožnoga venca.

Kralica Blanka je jako prosila svetoga Dominika, naj njoj po molitvi svetoga rožnoga venca sprosi od Device Marija to milost, ka njoj Bog podeli edno dete, štero naj bi živelo tak, kak to šele boše Srce. Svetec je zdrage vole rad spuno želo kralici, nego pod pogojem, ka bo ona tudi molila. Bog je poslušno prošnje tema xveatima Marijinima častivcoma pa je podelo francoskoj državi svetoga Ludvika.

Ravno te svetec je spreobrnó tudi edno razvüzdano žensko v Rimi, štero žensko so potom zvali da spokorjeno Kataleno. Ta spokorjena Katalena je po navodili svetoga Dominika gosto daržavala sveti rožnivenec za preminoče duše v purgatorijumi. Sveti Dominik je nato meo ednok prikazen pa je vido petdeset lepih vretin, štere vretine so tekle v purgatorijum. Oslobojene duše so veselo letale naravnoč prti svojemi zemelskomi osvoboditeli, prti spokorjenoj Kataleni, štera je z velkov pobožnostjov molila sveti rožni venec.

Sveta devica Gertruda, velika prijateljica svetoga čisla, je ednok zameknjena vidla maloga Jezuseka, kak je pobirao zlate kruglice pa je je veseli kazao svojoj nebeskoj Materi. Devica Marija je pravila Gertrudi, ka njoj Gertruda telko teh lepih malih darov dá, kelko zrníc zmoli na čisli pobožno.

• V k. •

Dobrih mater nam trbe.

Casara Napoleona I. so pitali ednok, ka fali najbolje francoskoj državi: „Dobrih mater“,

je bio kratek odgovor Napoleona. I ravno te casar je odgovoro, gda so ga pitali ka fali toj držini, da v njoj tak peša in ponehava versko življenje: „Dobrih mater.“

Oh zaistino nega vekše sreče ka deco, kak dobra mati. Mati je čista, od štere je odvisna sreča ali nesreča deteta. Mati ne da deteti samo tela, nego tudi srce i dušo. Zato pa če je mati dobra, vórna, pobožna, bo tudi dete dobro pobožno in nedužno. Iz materinih prsi, iz njenoga srca srka dete krotkost, strah božji, čistost ino vse druge jakosti. Ka mati lubi, bo lubilo tudi dete. Kak mati živi, bo živelo tudi dete.

Mati polaga fundament prihodnosti deteta. Vtisi, spomini prvih, detečih let, se deteti zapíšejo nezbrisljivo v spomini dušo. Dostakrat so ravno tei zadnja herbija, edina vejka, da se zgubleni sin, ali propadla hči spoznata ino znajdeta.

Poglednimo, kak vpliva mati na deco. Eden večer je sedela mati v krili z malim sinekom. Mati je tak živo prpovedavala od trpljenja Jezusovga, da so jo pobile skuze, štere so tekle na glavo maloga dečka. To se je dečki tak vtisnilo v srce, da ga je pelalo k oltari. I potem, gda je postao mož, in pripovedavo od toga dogodka, je zmirom pridjao: Ja te skuze so bile, štere so me napravile za misionara.

Eden drugi vučeni človek je meo navado praviti: „Jaz bi bio gotovo bogotajec, če bi se nej spominao na mojo dobro mater, štera mi je sklepala moje male roke v svoje, je pokleknila z menov in me je včila zgovarjati sveto ime Jezusovo.“

I tak bi lahko vnogo takših zgledov povedo, kak so se deca spominali, že potem gda so odrasli, na svojo dobro mater in na navuke, štere jih je včila. To jih je odvracūvalo, da so nej kaj slaboga napravili. Kelkokrat je že bio kakši človek na robu prepada, da bi se vmoro ali kaj slaboga naredo, i te njemi je prišo na miseo kakši materin navuk i

tisti ga je rešo častne i duševne nesreče pa sramote.

Zato se pa vsa dobra deca ma zahvali za svojo častno in večvo srečo dobroj materi. Sv. Monika je rešila sv. Augustina. Sv. Ludovik je bio zato tak lepo vzrejen, ar je meo dobro mater, sveio Blanko.

Če poglednemo zdaj po sveti, vidimo, da tam, gde deco vzgajajo dobre matere, živejo tudi dobri in pošteni ljudje.

V istini kak je srečna, kak zadovoljna, kak verna i jakostna je tista družina, gde majo dobro mater. Tudi socijalno pitanje bi bilo na pol rešeno če bi meli povsedi dosta dobrih mater. Zato je pa spregovoro sv. Oča Pij IX: „Kršćanskih, dobrih mater mi dajte i jaz bom v malo letah svet spreobrnio.“ I za njim je meo navado v praviti veliki papa Leon XIII.: „Svet bo jakostno samo tedaj boljši, če bodo matere svojo deco versko i jakostno vzgajale.“ *Bojan.*

Angelsko pozdravljenje.

V ednom meštem mesti so se oglasili en večer zvonovje, naj bi opominali vernike, ka, bi molili angelsko pozdravljenje pa s temi zkazali čast svojoj nebeskoj Materi. Med gostmi v krčmi „pri belom volu“ je samo eden stari možak molo Boga. Z velkov pobožnostjov je meo roke k molitvi sključene pa je stoječki molo angelsko pozdravljenje. Oda je zmolo pa si je seo nazaj za stol, je opazo, ka se ovi gostje smejejo ž njega.

„Slovesno sam oblubo v ednoj težkoj vuri svojega življenja, ka nigdar ne zamudim, ka ne bi molo angelskoga pozdravljenja!“ — je pravo stari možak gostom, ki so se njemu čudili. — Oča mi je dao ednok 2000 koron, ka bi plačao ž njimi dug, ka smo ga meli. Med potjov sam prišeo v edno krčmo, gde sam opazo, ka sam prišeo med kartare, ki so igrali za peneze. Sprva sam je samo gledao, sledkar mi je pa rišla vola, ka sam

tudi ž njimi igrao. Dočasa sam meo dobičke, zatem zgubičke, nazadnje sam pa vse svoje peneze zaigrao. Ne bi pa rad henjao, zato sam vzeo očine peneze pa sam tudi od teh penex že dosta zaigrao. Oda sam vido, ka že tudi očinih penex malo mam, se mi je zbūdila dšnavest pa mi je postalo strašno žao, ka sam se tak dao zapelati. Povrgo sam zato kartanje pa sam si z vinom šteo pregnati žalost.

Seo sam si k drugomi stolovi, gde je mladi vučitel sedo s svojimi dobrimi prijateli. Ravno je pripovedavao, kak srečno se je končala za njega nekša pravda, v šteroj pravdi se njemu je posrečilo, ka je pridobio 2000 koron za svojo mater. Jako sam pazo na vsako njegovov reč.

— Za dve vuri bom že pri materi v njenoj hiži, či bom šo ta skoz po logi kre kapele Device Marije! — je pravo vučitel svojimi tovariši.

Medtem se je zbūdila v meni strašna misel. Naj se zgodi kajkoli, te peneze njemu jaz morem vzeti, či bi ga pri tom ravno mogeo vmoriti. Nekak že bo. Nato sam stano pa sam se napoto pri logi. Oda sam prišeo do kapele Marije Device, sam se skrio v grmovje. Tu sam čakao žrtv. Vučitel je siromak resan šo pri kapeli. V dolini v vesnici je ravno zdravomarjo xvonilo. Vučitel je kranščak zglave xveo pa je molo na glas angelsko pozdravljenje, pa je ravno molo zadnje reči s tretje zdravemarje „zdaj vu vuri naše smrti. Amen“, gda je prišeo do grmovje. Moje noge kak či bi zakamenele, telo mi je postalo vse dreveno, pa mi je meč spadno z rok; dšnavest mi je začnola mantrati pa mi je pravila: „Ludomorec, ludomorec!“ zato sam pa skočo z grma, nej ka bi siromaki vučiteli vzeo peneze, liki ka bi odbežao s tistoga kraja. Bežao sam, kot so me oči pelale, trnje mi je skrvarilo noge, zgūbo sam tūoi kranščak, pa vse to sam jaz nej opazo, jaz sam samo vujti šteo pred Bogom pa

pred svojov dšnov vestjov. Na kraji loga pri Marijinoj podobi sam obstao ves truden. Nigdar v celom svojem življenji sam nej molo tak verno, ka te tū pri Marijinom kepi, ka me je občevala od strašnoga greha, od ludomorstva. Oda sam si malo počino, sam šo najprle k spovedniki, ka bi njemu odkrio svojo strašno zablodnjenost, pa bi si tak očislo svojo dššo groznoga greha, pa te šo nazaj domo k svojim domačim.

Opravo sam sveto spoved. Duhovni oča mi je gledoč zaigranih penex nej znao dati drugoga nasveta, liki to, ka bi naj šo k strici, komi smo tiste peneze dužni bili, pa naj bi njemu povedao odkritosrčno, kak žalostno sam obhodo ž njimi. Šo sam zato nazaj pri logi, naj bi spuno, ka mi je velo spovednik. Oda sam prišeo sred loga do kapele Marije Device, sam šo notri pa sam oblubo svetoj Devici, ka zmolim z zahvalnosti svaki den angelsko pozdravljenje, pokeč bom živo.

Svojo pot sam nadaljavao z z olejšanim srcom. Po več vūr dugom hodi sam nazadnje prišeo ta, kama sam nakano. Sklonkao sam po stricovih dveraj, pa gda mi je dovalo, ka lejko stopim v sobo, se je ravno hapilo zvoniti zdravomarjo. Stopo sam notri pa sva s stricom skupno molila angelsko pozdravljenje. Zatem sam spadno na kolena pred njim, sam njemu povedao, ka sam zaigrao peneze, pa moje grozno nakanenje, ka sam šteo postati ludomorec, pa ka me je Devica Marija čudovitno odvrnola od toga strašnoga greha.

— Sinko — je pravo stric ves genjeni — kak je bilo včera, angelsko pozdravljenje tvoj angel čuvar, tak ti naj bo dnes tvoj osvoboditel. Vse je pozableno, penezi tudi. Samo si zdaj vzemi s toga navuk, pa naj te trojno angelsko pozdravljenje tudi v prihodnjosti odslobodi vsakoga vekšega greha!

„Va.“

Cerkvene glasi.-Drobiž.

Naše semenišče v Szombathelyi, štero so lansko leto boljševiski zasedli i zaprli, se je to šolsko leto znova odprlo. Po preganjanji Materecerkvi je dober Bog posebno blagoslovo pozvanje v duhovniški stan. 42 mladencov je zdaj v našem semenišču, med temi trije Slovenci.

Deteca ljubezen. V 4. razredi so se деца na prvo sveto prečiščevanje pripravljali. Vučiteo, njim je razlagao, naj vsaki k svojim molitvam priklopi nekše malo zatajivanje i je daruje Jezusi kak dar za prvi Gospodov obisk. Neka deklica toga razreda, bistre glave dekličina, je dobila 10 K daru od svojega roda. Za te peneze, da je rada čtela, si je štela knjigo kupiti. Čuda to premišlavlja, zvedo, ka njena sošolarica i z ednim tudi sorodnica, ar nemajo stariši z čem plačati najema, more z njimi vred svojo streho povrči i brez stana priti na cesto. Ka večini zdaj! Ne kupa knjige, nego rajši da 10 K svojoj pajdašici na arendo. Kak velika ljubezen v tom malom deteti.

Mehika. Po strašnam preganjanji vere, od šteroga so poročale tudi naše Novine med bojom, je znova precvelo krščansko življenje v toj državi amerikanskoi. Duhovnike so klali, Svestvo pljuvali pred kratkim, zdaj pa kleči vse pred nogami. Dev. Marije i Srca Jezusovoga. Najbolje veselo je pa to v državi, ka ni edna politična stranka je ne proti veri, nego vse za njo.

Kitajsko. Sv. oca so naredili ustanovo (fundacijo) z 50 jezero lirapi. Interesi te fundacije bodo vzdrževali ednoga kitajskoga misijonara.

Nas ne osramotijo? V Ameriki so v ednom meseci nabrali presbiterijanci (krivoverci) 39 milijonov dolarov, da sirijo krivo vero z krivoverskimi spisi i misijoni. Pitajmo se: 1) Keliko podpore smo dali našim krščanskim listom, šteri nam vero branijo. Lehko smo je niti ne

naročili? Ali megoče teh par koron naročnine ne plačali? 2) Smo že dali kda sveta kaj za misijone? — Pred Bogom odgovorimo na to dvoje pitanje.

Oživiljena Kristusova podoba. Na Španjolskom v mesti Lirapias je lani bio sv. misijon. Slišca 20. je bio zaključek. Misijon sta vodila dva kapucina. Med zadnjov predgov je naednok zakričala mala deklica: »Oča, sveti Kristuš se giblje, sveti Kristuš me gleda.« Za njov tak skriči druga, tretja deklica i opazijo tudi odraseni Kristuša oživljenoga. Vse se gene nad trpečim Jezusom i začne srčno obzaluvati svoje grehe. Para prle mlačna je postala goreča. Čuda se esče dnesden ponavlja, a ne vidijo je vsi. 136 procesij i do 80 jezero ljudi je prišlo že od lani mao gladat trpečega Jezusa, šteri neštere milo pogledne druge pa ostro karajoč. Luteran Glaser Karol, gda je ovaro Kristušov pogled, je dobo miloščo povrnjenja postao je katoličanec.

Papa krstni boter. Povrno se je iz angleške krivovere v Palestini major Harrington, ravniteo Galileje. Krščen je v Nazaretu v Marijinoj cerkvi. Boter so njemi sv. Oca.

Med blaže i svetce so prištete sledeče svete duše: bl. *Marillac Lujza*, ustanoviteljica smilenih sester (1591—1660.) sv. *Gabriel Posseriti* iz reda passionitov (1838—1862.) sv. *Margetu M. Alacogne*, širitelica Srca Jezusovoga pobožnosti (1647—1690.) sv. *Ivana D'Ark*, orleanska devica, štero so Angleži na gradadi žežgali ar se je proti njim vojskuvala za svojega katoličanskoga krala i vero (1431), bl. *Oliver Panket*, mantrnik, irski pušpek, (1681), bl. *Ana Marija Taigi* (1837), bl. 22. zamorskih mantrnikov (prvi čarni mantrniki v letah 1885—1887), 15 redovnic-mantrnic, štere so vmorili l. 1794 v Valenciennesi.

Carigrad. Grčko-katoličansko semenišče je odprto tu, ma 15 bogoslovcev.

Na podporo M. Lista so darovali v koronah: Kaničova gospa 20, z Brezovice Horvat Stefan 1, N. 1., Smolkovič Marija, D. Bistrica 10, † Ferencak Martin, Adrianci 10, Šeruga Janoš, Kapca 4, Hozjan Janoš, D. Lendava 6, Fujs Mirko, Kostanjevica 5, N. Gederovci 20, z Adrianec Antolin Lena 10, Virag Marta 10, dr. Pečjak Gregor Ljubljana 30, † Tratnjek Marko Lipovci 60, z G. Bistrice Jerumen Ana 2, Vučko Ivan 6, z Dolnje Bistrice Šomen Ana 2, Kohek Treza 2, Zerdin Jožef pleb. Čepin 50, Zavec Mihael i njegovi naročniki z Srdice 42, Zenkovič Kata, Hotiza 6, † Zobot Manka, D. Bistrica 10, N. z Gomilic 2, z Beltimec: g. Šprager Mariča 26, Balazic Stefan 3, Roš Stefan 6, Baša Jožef 10, Knaus Edmund 6, Antolin Andraš 2, Balazic Jožef 4, Forjan Ivan 6, Apatič Martin 6, Baligač Ana 4, beltimeški farniki 192 K 50 fil. Teh zadnjih imena so v Novinah objavljena.

Lepi zgled.

Edna pobožna dekla je služila pri gospockoi hiži, gde so se za vero nej brigali nikaj, v cerkev so nej hodili, pa Boga so molili tudi ne. Deca so tudi med temi slabimi okolščinami rasla. To je dekle jako žmetno stanolo, zato je skrivoma začnola učiti deco na pobožno življenje pa je molila z njimi Boga. Gospodova družina je bila jako lagoja na to vrlo dekle pa so jo esče večkrat tudi zbili. Drugi so to opazili pa so jo zvali ka bi povrgla to mesto, pa naj bi šla k njim služiti. Obetali so njoj vekše plačilo, pa ka bodo lepše z njov ravnali. Ona je pa ostala stanovitna tam pa je vse pretrpela, naj bi samo nebože deco mogla pripelati k Bogi.

Ta dekla je delala pa živela po istini tak, kak to kažejo zgledi svetcev. Angeli so jo veselo gledali z nebes, ka ona skrbi za versko življenje v neverškoj družini; Bogi se je pa gotovo tudi dopadnola njeno apostolsko delo.